

Sygn. akt II Cgg 1/13

1. W Y R O K

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek (...) w R. Wydział II Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Artur Żymelka

Protokolant: Izabela Kucza

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 marca 2016 r. w R.

sprawy z powództwa A. P. i T. P.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w J.

o naprawienie szkody

- 1) oddała powództwo o naprawienie szkody w nieruchomości gruntowej;
- 2) zasądza od powodów solidarnie na rzecz pozwanej kwotę 1.264,32 zł (jeden tysiąc dwieście sześćdziesiąt cztery złote i trzydzieści dwa grosze) z tytułu zwrotu kosztów procesu;
- 3) nakazuje pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodka (...) w R. kwotę 19.341,07 zł (dziewiętnaści tysięcy trzysta czterdzieści jeden złotych i siedem groszy) z tytułu części należnych w sprawie kosztów sądowych i odstępuje od obciążenia powodów pozostałą częścią tych kosztów.

Sygn. akt II Cgg 1/13

UZASADNIENIE

Powodowie T. P. i A. P. w pozwie wniesionym do Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodka (...) w R. zgłosili żądanie zasądzenia od pozwanej na rzecz powodów solidarnie kwoty 600.000 zł z tytułu odszkodowania za uszkodzenia powstałe na nieruchomości powodów położonej w P. przy ul. (...), obejmującej nieruchomość gruntową wraz z budynkiem mieszkalnym, gospodarczym, ogrodzeniami, trzepakiem stalowym, nawierzchniami oraz innymi częściami składowymi nieruchomości, z ustawowymi odsetkami od dnia 23 stycznia 2008 r. ewentualnie zobowiązanie pozwanej do naprawy przywracającej stan poprzedni w/w nieruchomości gdyby w toku postępowanie okazało się, że istnieją podstawy do przywrócenia stanu poprzedniego nieruchomości oraz umocowania powodów do wykonania naprawy przywracającej stan poprzedni nieruchomości na koszt pozwanej w razie niewykonania przez pozwaną w terminie sześciu miesięcy od dnia uprawomocnienia się wyroku. Powodowie wnieśli nadto o zasądzenie od pozwanej na ich rzecz solidarnie kosztów procesu wg norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powodowie podali, że są współwłaścicielami w/w nieruchomości, na której wystąpiły szkody górnicze związane z działalnością pozwanej. Wskazali, że domagają się również naprawienia szkody, która wystąpiła w gruncie.

W odpowiedzi na pozew pozwana (...) Spółka Akcyjna w J. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powodów solidarnie na rzecz pozwanej kosztów postępowania wg norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwana przyznała, że powodowie wystąpili o naprawienie szkód górniczych w ich nieruchomości, jednakże pomimo składanych propozycji naprawienia szkody poprzez przywrócenie stanu poprzedniego nie wyrazi na to zgody i dlatego nie doszło do ugodowego rozwiązania sporu.

Pozwana domagała się oddalenia żądania naprawienia szkody w gruncie jako bezzasadnego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powodowie T. P. i A. P. na zasadach wspólności ustawowej małżeńskiej są współwłaścicielami nieruchomości położonej w P. przy ul. (...).

(dowód: odpis z księgi wieczystej KW Nr (...) k.9-13)

W związku z wystąpieniem na terenie nieruchomości powodów szkód górniczych będących następstwem działalności prowadzonej przez (...) Spółkę Akcyjną w J. powodowie wystąpili do pozwanej o naprawienie tych szkód.

Zgłosili również wystąpienie szkody w gruncie domagając się jej naprawienia (k.64).

Pozwana stojąc na stanowisku zasadności naprawienia szkody poprzez przywrócenie stanu poprzedniego zaproponowała powodom naprawienie szkody polegające na wykonaniu rektyfikacji i remontu budynku mieszkalnego oraz remontu budynku gospodarczego. Jednocześnie poinformowała, że możliwa jest wypłata jednorazowego odszkodowania, ale tylko w wysokości wyliczonych kosztów rektyfikacji i remontu budynku mieszkalnego plus kosztów remontu budynku gospodarczego. Z uwagi na to, że powodowie domagali się wypłaty odszkodowania w wysokości równowartości budynku mieszkalnego i budynku gospodarczego, wskazując na niecelowość rektyfikacji i remontu, do zawarcia ugody nie doszło. Pozwana nie zgodziła się na naprawę szkody w gruncie.

Ostatecznie powodowie w piśmie z dnia 5 grudnia 2012 r. wezwali pozwaną do zapłaty dochodzonej w niniejszej sprawie kwoty 600.000 zł tytułem równowartości szkody wyrządzonej ruchem zakładu górniczego w nieruchomościach budynkowych (budynku mieszkalnym oraz budynku gospodarczym), nieruchomości gruntowej oraz w pozostałych częściach składowych nieruchomości.

W odpowiedzi na to ostateczne wezwanie pozwana podtrzymała swoje wcześniejsze stanowisko, że naprawienie szkód pochodzenia górniczego powinno nastąpić poprzez przywrócenie stany poprzedniego stwierdzając, że jest to zarówno możliwe technicznie, jak i uzasadnione ekonomicznie. Pozwana zaprzeczyła jednocześnie by w rejonie nieruchomości powodów występowały deformacje nieciągłe oraz wskazała, że w przyszłości w tym rejonie przewiduje się, że eksploatacja górnicza nie przekroczy wartości dopuszczalnej dla I kategorii terenu górniczego.

(dowód: korespondencja pomiędzy stronami k.16-22, prywatne opinie budowlane opracowane na zlecenie pozwanej k.23-63, wezwanie z dnia 5 grudnia 2012 r. k.64-68 oraz odpowiedź pozwanej na to wezwanie k.70 i 88, opinia mierniczo-geologiczna k.87)

Nieruchomość powodów znajduje się na obszarze górniczym należącym do (...) Spółki Akcyjnej w J. KWK (...). W następstwie prowadzonej przez pozwaną działalności doszło do osiadania terenu skutkującego również uszkodzeniami składnika budowlanego.

Prognoza planowanej eksploatacji od 2013 r. wskazuje, że deformacja terenu kształtować się będzie na poziomie I kategorii deformacji terenu i nieruchomości powodów będzie się znajdować poza zasięgiem wpływów głównych eksploatacji.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu górnictwa i geologii dr. inż. J. K. k.101-122)

Sąd Okręgowy wyrokiem częściowym z dnia 26 czerwca 2014 r. wydanym w niniejszej sprawie zasądził od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w J. na rzecz powodów T. P. i A. P. solidarnie kwotę 359.873,35 zł z tytułem odszkodowania za szkody górnicze w budynku mieszkalnym, budynku gospodarczym, ogrodzeniu, utwardzeniach nawierzchni i studni, wraz z ustawowymi odsetkami od 15 marca 2014 r. oraz oddalił żądanie co do odsetek za okres wcześniejszy.

Apelacja powodów od tego wyroku w części, w jakiej oddalone zostały odsetki, została oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 28 maja 2015 r., który jednocześnie pozostawił rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego Sądowi Okręgowemu w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Powodowie podtrzymali żądanie naprawienia szkody w gruncie, a pozwana również nie zmieniła swojego stanowiska wnosząc o oddalenie powództwa w tym zakresie.

W wyniku uzupełniających ustaleń Sąd Okręgowy stwierdził, że pod nieruchomością powodów wybrano złożę o łącznej grubości około 10÷14 m. Grubości wybranego złoża maleją w kierunku zachodnim do 0 m w odległości około 300 m i wzrastają w kierunku wschodnim i północno-wschodnim do około 19 m w odległości około 100 m. Wybranie złoża węgla w rejonie działki powodów spowodowało, że obniżyła się ona od około 7,8 m w części południowo-zachodniej do około 8,8 m w części północno-wschodniej oraz zwiększyła swoje pierwotne nachylenie wynoszące około 3÷4 % do około 5÷6 %. Największe obniżenie wynoszące ok. 11 m wystąpiło w odległości około 200 m na wschód od działki powodów. Nieruchomość gruntowa powodów znajduje się na obszarze zalewowym, jednakże zagrożenie podtopienia części działki powodów jest czysto teoretyczne. Aby zapobiec podtopieniu terenów objętych nieką bezodpływową w jej najniższym miejscu znajdującym się w odległości 220 m na wschód od południowo-wschodniego narożnika nieruchomości gruntowej powodów wybudowano zbiornik retencyjny i pompownie H-1. Pompownia H-1 oraz trzy kolejne pompownie, usytuowane na wschód i południowy-wschód od pompowni H-1, przerzucają wody z opadów atmosferycznych w kierunku południowo-wschodnim na odległość 2,6 km, skąd swobodnie spływają poprzez cieki wodne do rzeki W. w rejonie Jeziora G.. Poziom wody gruntowej w rejonie działki powodów znajduje się na głębokości około 3,5 m poniżej poziomu terenu i ulega nieznacznym zmianom z przyczyn atmosferycznych. Działania eksploatacyjne nie spowodowały znaczących zmian w tym zakresie. Zmiany te nie mają jednak praktycznie żadnego znaczenia na sposób zagospodarowania działki. W rejonie położenia nieruchomości gruntowej powodów będzie jeszcze prowadzona działalność wydobywcza. Nie będzie ona jednakże prowadzona bezpośrednio pod nieruchomością powodów. Na zachód od nieruchomości w odległości powyżej 340 m wydobyć będzie prowadziła kopalnia KWK „B.-Z.-J.”, a na wschód KWK (...) w odległości powyżej 800 m. Wpływy górnicze do 2020 r., jak i 2030 r. spowodują, iż obniży się poziom obrzeża terenów objętych obszarem zalewowym. Zmiany te spowodują, że na działce do 2020 r. zmniejszy się powierzchnia objęta obszarem zalewowym, a po 2030 r. nieruchomość nie będzie już objęta tym teoretycznym zagrożeniem.

Występujący na nieruchomości powodów garb powstał nie w wyniku wpływów górniczych a prowadzonych prac rolniczych.

Nie nastąpiła w związku z działalnością pozwanej żadna zmiana w planie zagospodarowania przestrzennego obejmującego nieruchomość powodów.

Z wyżej wskazanych przyczyn nieruchomość gruntowa powodów pomimo oddziaływania na nią w przeszłości i w najbliższej przyszłości wpływów górniczych nie utraciła swej wartości rynkowej.

(dowód: pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu górnictwa, miernictwa górniczego, geologii i geofizyki, ochrony powierzchni i środowiska oraz szacowania nieruchomości J. P. k. 445-461 oraz uzupełniająca ustna opinia tego biegłego na rozprawie w dniu 29 marca 2016 r., a także obowiązujący dla nieruchomości powodów plan zagospodarowania przestrzennego k.523-534)

Sąd zważył, co następuje:

Żądanie powodów naprawienia szkody w ich nieruchomości gruntowej nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podkreślić należy, że zachodzi zasadnicza różnica pomiędzy szkodą w budynkach i innych składnikach budowlanych a szkodą w gruncie. Uszkodzenie budynków czy innych składników budowlanych w wyniku działalności górniczej zawsze wiąże się z obowiązkiem ich naprawy czy to poprzez przewrócenie stanu poprzedniego, czy też wypłatę odszkodowania pozwalającego na pokrycie naprawy we własnym zakresie, bądź umożliwiającego odtworzenie budynku lub w/w składników w sytuacji, gdy nie ma technicznej możliwości naprawy występujących szkód lub naprawa ta jest ekonomicznie nieuzasadniona.

W przypadku będących wynikiem działalności górniczej zmian w samym gruncie, np.: polegających na jego obniżeniu – tak jak miało to miejsce w rozpoznawanej sprawie – roszczenie o naprawienia szkody czy to przez przywrócenie stanu poprzedniego, czy zapłatę odszkodowania, przysługuje wówczas kiedy doszło do ograniczenia możliwości dotychczasowego sposobu wykorzystywania tego gruntu, kiedy zachodzi potrzeba przeprowadzenia określonych prac (np.: odwodnienia), aby faktycznie można było wykorzystać grunt zgodnie z jego przeznaczeniem lub gdy grunt utracił wartość. Wbrew temu co zarzucała strona powodowa wielkość wpływu działalności górniczej jaka występowała w przeszłości nie ma więc bezpośredniego znaczenia dla szkody w gruncie, w sytuacji gdy, tak jak w rozpoznawanej sprawie doszło w zasadzie do ustabilizowania stanu nieruchomości i możliwości jego wykorzystywania zgodnie z dotychczasowym przeznaczeniem. Bardzo wyraźnie podkreślić należy - co wynikało również z opinii biegłego sądowego J. P. - że do każdej tego rodzaju sprawy należy podchodzić indywidualnie. Ustalenie czy istotnie doszło do szkody w nieruchomości gruntowej powodów wymagało wiadomości specjalnych, a zatem konieczności dopuszczenia w tym zakresie, stosownie do art. 278 k.p.c., dowodu z opinii biegłego sądowego. Tymczasem z opinii biegłego sądowego J. P. wynikało, że do szkody w nieruchomości gruntowej powodów nie doszło. Opinia tego biegłego sądowego była logiczna, spójna, konsekwentna i merytoryczna. Biegły merytorycznie odniósł się także na rozprawie do zarzutów wniesionych przez powodów do opinii pisemnej. Nie mogło prowadzić do odmiennych ustaleń powoływanie się przez stronę powodową na opinię biegłego rzeczoznawcy majątkowego A. G. wydaną w innej sprawie. Wskazać należy, że dowód z opinii biegłego złożonej w innej sprawie, w zakresie zawartej w takiej opinii treści, ma charakter dokumentu prywatnego w rozumieniu art. 245 k.p.c., co oznacza, że stanowi dowód tego, że dana osoba, która go podpisała złożyła oświadczenie zawarte w tym dokumencie (por. np: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 2011 r., II CNP 23/11, LEX nr 1110965; wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 8 czerwca 2015 r., VI ACa 1710/12, LEX nr 1950224; wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 18 czerwca 2015 r., I ACa 181/15, LEX nr 1753976). Powoływana przez stronę powodową opinia A. G. nie mogła podważyć wiarygodności opinii wydanej w niniejszej sprawie przez biegłego sądowego J. P.. Po pierwsze wskazać należy, że opinia ta dotyczyła innej nieruchomości podlegającej innym wpływom działalności górniczej pozwanej. Najdobitniej świadczy o tym fakt, że nieruchomość, której dotyczyła opinia A. G. – jak wynika nawet z tej opinii - objęta była innym planem zagospodarowania przestrzennego, w którym ze względu na skutki eksploatacji górniczej wprowadzono zakaz rozbudowy i zabudowy. Tymczasem nieruchomość powodów położona jest na obszarze, dla którego plan zagospodarowania przestrzennego takich ograniczeń nie przewiduje. Co prawda strona powodowa przedłożyła plan zagospodarowania przestrzennego wskazujący na podobne ograniczenia, jednakże plan ten nie dotyczył nieruchomości powodów. Po drugie powoływanie się przez A. G. na ogólną teoretyczną tezę, że „racjonalnie postępujący inwestor mający do wyboru dwie podobne nieruchomości (działki gruntu) zapłaci więcej za działkę położoną bez szkód górniczych (mniej w terenie gdzie szkody występują)” nie znajduje ani wystarczającego uzasadnienia faktycznego, ani prawnego. Gdyby bowiem podzielić ten tok rozumowania to np.: należałoby przyjąć, że roszczenie o odszkodowanie z tytułu utraty wartości handlowej przysługuje każdemu właścicielowi nieruchomości, która chociażby potencjalnie znajduje się w obszarze możliwych oddziaływań górniczych, skoro „racjonalny” inwestor mając do wyboru podobne nieruchomości miałby zapłacić więcej za nieruchomość gruntową, która znajduje się poza nawet takimi potencjalnymi wpływami. Idąc jeszcze dalej możnaby dojść do wniosku że dotyczy to właściciela każdej nieruchomości na Śląsku, skoro w powszechnej opinii jest on terenem zdegradowanym na skutek prowadzonej działalności górniczej, co przy przyjęciu za słuszną powyższej ogólnej tezy musiałoby prowadzić do wniosku o utracie wartości handlowej każdej nieruchomości. Dlatego też, jak już wyżej

wskazywano, każdy przypadek należy rozpatrywać indywidualnie, na co zwrócił uwagę także biegły sądowy J. P.. Z jego opinii w przekonujący sposób również wynikało (niezależnie od błędnie metodologicznie przyjmowanego przez A. G. porównywania cen nieruchomości w P. ze znacznie bardziej atrakcyjnymi nieruchomościami położonymi w Ż.), że wyżej wskazane ogólne założenie biegłego A. G. jest błędne, ponieważ wystąpienie szkód górniczych nie powoduje automatycznie obniżenia wartości nieruchomości, bowiem o wartości nieruchomości decydują przede wszystkim inne czynniki. W czasie przesłuchania na rozprawie J. P. – powołując się na swoje doświadczenie biegłego sądowego, co do którego brak było podstaw by go kwestionować – wskazywał przykład konkretnej lokalizacji, gdzie położone nieruchomości z uwagi na atrakcyjność miejsca, pomimo występowania tam szkód górniczych, miały znacznie wyższą wartość niż nieruchomości położone w mniej atrakcyjnym miejscu a nie dotknięte uszkodzeniami górniczymi. Uwzględniając konkretne uwarunkowania mające wpływ na wartość nieruchomości powodów biegły sądowy J. P. wskazał przyczyny, dla których nieruchomości powodów nie straciła na wartości pomimo tego, że miało miejsce oddziaływanie działalności pozwanej na tę nieruchomość. Faktycznie doszło bowiem do obniżenia terenu, ale nie samej nieruchomości powodów, ale całego sąsiedniego terenu, w związku z czym nie skutkuje to niemożliwością wykorzystania nieruchomości powodów w dotychczasowy sposób, w tym jej zabudowy, biorąc pod uwagę, że teren ten nie będzie już podlegał istotnym zmianom oraz istotnemu oddziaływaniu działalności pozwanej. Strona powodowa nie udowodniła natomiast, aby na nieruchomości powodów dochodziło do powstawania deformacji nieciągłych. Nie jest możliwym przywrócenie stanu poprzedniego nieruchomości powodów w takim rozumieniu, że poziom gruntu zostanie doprowadzony do poziomu sprzed rozpoczęcia eksploatacji. Nie można jednakże mówić w takim przypadku o szkodzie w rozumieniu art. 91 i n. ustawy prawo górnicze i geologiczne z 4 lutego 1994 r. (tekst jedn. Dz.U. z 2005 r., Nr 228, poz.1947 z późn. zm.), która ma zastosowanie do roszczeń dochodzonych przez powodów w niniejszej sprawie (por. uchwała Sądu Najwyższego z 22 listopada 2013 r., III CZP 75/13), skoro pomimo obniżenia terenu zachowana zostaje możliwość dotychczasowego wykorzystania nieruchomości, w tym nie ma podstaw do przyjęcia, że koniecznym jest wykonanie jakichś dodatkowych prac, które byłyby niezbędne do przywrócenia użyteczność nieruchomości powodów, podobnie jak nie ma podstaw do stwierdzenia, że wartość ich nieruchomości gruntowej uległa obniżeniu. Wszystkie istotne czynniki mające wpływ na wartość nieruchomości gruntowej powodów nie uległy bowiem zmianie, jak wynika to z opinii biegłego sądowego, a skoro tak, to powodowie nie ponieśli szkody, która uzasadniałaby uwzględnienie ich żądania w tym zakresie chociażby w części.

Okoliczności sprawy nie dały podstaw do uwzględnienia żądania strony powodowej dopuszczenia dowodu z opinii innego biegłego sądowego, ponieważ utrwalonym jest w orzecznictwie sądowym stanowisko, że samo niezadowolenie strony z wydanej opinii nie uzasadnia dopuszczenia kolejnego dowodu z opinii innego biegłego sądowego (por. np.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 października 2009 r., II UK 47/09, LEX nr 559955; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lipca 2010 r., IV CSK 84/10, LEX nr 621352; wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 14 kwietnia 2015 r., ACa 119/15, LEX nr 1712675).

W odniesieniu do rozstrzygnięcia o kosztach procesu w pierwszej kolejności wskazać należy, że ponieważ w wyroku częściowym nie orzeka się o kosztach procesu, koszty te całościowo rozliczyć należało w wyroku kończącym sprawę. Mając na uwadze, że powodowie domagali się zasądzenia na ich rzecz kwoty 600.000 zł, a powództwo ostatecznie zostało uwzględnione do kwoty 359.873,35 zł, oznacza to, że powodowie wygrali proces w 59,97 %, a przegrali go w 40,03 % (odpowiednio pozwana przegrała proces w 59,97 %, a wygrała go w 40,03 %), co dało podstawy do stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu za postępowanie przed Sądem pierwszej instancji na podstawie art. 100 zd. 1 k.p.c. Koszty zastępstwa procesowego każdej strony wyniosły po 7.200 zł za postępowanie przed Sądem Okręgowym, a zatem łącznie 14.400 zł – stosownie do zgodnie z § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.461 j.t. ze zm.) w zw. z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800) oraz § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2013.490 j.t. z późn. zm.) w zw. z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804). Skoro przypadające na powodów koszty zastępstwa

procesowego postępowania przed Sądem Okręgowym wyniosły 5.764,32 zł (40,03 %, tj. część w jakiej powodowi przegrali sprawę z łącznej kwoty kosztów zastępstwa procesowego przed Sądem I instancji 14.400 zł), a poniesione przez powodów koszty wyniosły 7.200 zł, to pozwana w związku z postępowaniem przed Sądem Okręgowym powinna zwrócić powodom kwotę 1.435,68 zł. Powodowie przegrali jednakże postępowanie apelacyjne w związku z oddaleniem w całości ich apelacji wniesionej od wyroku częściowego. W tej sytuacji powodowie powinni zwrócić pozwanej kwotę 2.700 zł z tytułu kosztów zastępstwa procesowego przed Sądem Apelacyjnym (wynagrodzenie obliczone od wskazanej przez powodów w apelacji wartości przedmiotu zaskarżenia stosownie do § 6 pkt 6 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 2 w/w rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w zw. z § 21 w/w rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015), ponieważ nie ma żadnego uzasadnienia, aby w tym zakresie koszty rozdzielać skoro pozwana postępowanie apelacyjne mające charakter samodzielny wygrała w całości i gdyby wyrok nie miał charakteru częściowego to w całości taka kwota zostałaby na jej rzecz od powodów zasądzona (art.98 k.p.c.). W tej sytuacji Sąd zasądził na podstawie wyżej powołanych przepisów od powodów na rzecz pozwanej kwotę 1.264,32 zł jako różnicę pomiędzy w/w kwotami 2.700 zł i 1.435,68 zł.

Jednocześnie Sąd na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 z późn. zm.) w zw. z art. 100 zd. 1 k.p.c. nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodka (...) w R. kwotę 19.341,07 zł odpowiadającą udziałowi w opłacie sądowej od pozwu i wydatkach na opinie biegłych sądowych, w jakim pozwana przegrała proces (59,97 %), a biorąc pod uwagę charakter roszczenia na podstawie art. 113 ust. 4 w/w ustawy Sąd odstąpił od obciążenia powodów pozostałą częścią kosztów sądowych.